

Rapport

Datum: 31 mei 2007

Rapportnummer: 2007/106

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam (UWV):

de door hem namens X B.V. (onverschuldigd) betaalde premie ad €15.000 op een ander rekeningnummer heeft teruggestort dan het rekeningnummer waar dit bedrag vandaan kwam;

aan hem heeft meegedeeld dat hij het eerst met de eigenaar van het rekeningnummer, waar het betreffende bedrag op is gestort, dient op te lossen;

weigert het betaalde bedrag van €15.000 alsnog te storten op het rekeningnummer van verzoeker(s bedrijf), waar het bedrag vandaan kwam.

Beoordeling

Algemeen

I. Bevindingen

1. Verzoeker, vanaf 2005 directeur en enig aandeelhouder van X B.V., maakte op 12 december 2005 een bedrag van €15.000 aan werknemerspremies over van rekeningnummer 001, dat op naam stond van X B.V., naar een verkeerde rekening van het UWV. Rekeningnummer 001 was op het moment van overmaking niet bekend bij het UWV. Vervolgens maakte verzoeker het bedrag van €15.000 nogmaals over, maar ditmaal van een zogenoemde geblokkeerde rekening (G-rekening) en naar de juiste rekening van het UWV. Het UWV deelde verzoeker telefonisch mee dat het bedrag van €15.000 tussen december 2005 en februari 2006 zou worden teruggestort. Het UWV maakte de teveel betaalde werknemerspremies vervolgens op 24 januari 2006 over. Dit bedrag werd niet teruggestort op rekeningnummer 001, waar het bedrag aanvankelijk vandaan kwam, maar op rekeningnummer 002, dat aan het UWV bij de inschrijving van X B.V. was doorgegeven en daardoor bij het UWV bekend was.

2. Bij brief van 30 mei 2006 legde verzoeker de kwestie voor aan de Nationale ombudsman. Omdat verzoeker zijn klacht niet eerst bij het UWV had ingediend en dus niet had voldaan aan het kenbaarheidsvereiste als bedoeld in artikel 9:20 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), werd zijn brief op 21 juni 2006 doorgestuurd naar het UWV, met het verzoek de brief overeenkomstig titel 9.1 van de Awb als klacht te behandelen.

3. Het UWV verklaarde verzoekers klacht bij brief van 11 juli 2006 ongegrond. Daarbij lichtte het UWV toe dat het bedrag van €15.000 op 24 januari 2006 door het UWV was uitbetaald op rekeningnummer 002, dat in het bestand bekend was. Dit rekeningnummer

was immers bij de inschrijving door X B.V. opgegeven. Het UWV had nadien geen verzoek ontvangen om dit rekeningnummer te wijzigen in een ander rekeningnummer.

4. Verzoeker deelde de Nationale ombudsman op 30 augustus 2006 mee dat hij het niet eens was met deze conclusie. Bij brief van 6 september 2006 liet de Nationale ombudsman verzoeker weten dat er een onderzoek werd ingesteld naar zijn klacht.

5. In het kader van het onderzoek naar de klacht legde de Nationale ombudsman de klacht voor aan het UWV. Het UWV liet op 18 september 2006 in reactie daarop weten dat het UWV geen fout(en) had gemaakt en dat de klacht als zodanig ongegrond werd geacht.

Met betrekking tot de vraag waarom het UWV het bedrag van €15.000 had teruggestort op een ander rekeningnummer dan rekeningnummer 001, waar het betrokken bedrag vandaan kwam, liet het UWV het volgende weten. Het UWV stort de bedragen altijd terug op het rekeningnummer dat in het bestand bekend is. Bij de inschrijving van de onderneming werd rekeningnummer 002 opgegeven. Als een werkgever een bedrag op een andere rekening gestort wil hebben, dan kan dat uitsluitend na schriftelijke opgave. X B.V. stelde weliswaar dat deze schriftelijke opgave op 4 januari 2006 per fax naar UWV werd verstuurd, maar het UWV had op deze datum geen fax ontvangen. Uit de kopie, die het UWV van X B.V. ontving, kon het UWV niet opmaken dat deze daadwerkelijk op 4 januari 2006 verstuurd was. In de brief van 11 juli 2006 had het UWV X B.V. dan ook verzocht om aan te tonen dat de fax op 4 januari 2006 werd verstuurd. De gevraagde informatie had de betrokken afdeling van het UWV echter niet ontvangen.

De vraag of het UWV, alvorens het bedrag terug te storten op het bij het UWV bekende rekeningnummer 002, had geverifieerd of dit rekeningnummer op dat moment aan verzoeker dan wel X B.V. toebehoorde, beantwoordde het UWV ontkennend. Daarbij gaf het UWV aan dat de betrokken afdeling ervan uitgaat dat het rekeningnummer nog steeds correct is zolang de werkgever geen schriftelijke wijziging doorgeeft. Het gebruikte rekeningnummer 002 was volgens de gegevens van de betrokken afdeling van het UWV in januari 2006 nog altijd in gebruik van X B.V..

Met betrekking tot de wijze van terugstorten liet het UWV weten dat er binnen het UWV geen richtlijnen bestaan over het terugstorten van onverschuldigd betaalde bedragen op rekeningen. Het UWV deelde mee dat deze bedragen in de regel worden teruggestort op het in het bestand bekende rekeningnummer.

Op de vraag waarom het UWV niet getracht heeft het bedrag terug te krijgen van de huidige eigenaar van rekeningnummer 002, deelde het UWV mee dat het algemeen gebruikelijk is dat de betrokken partij wordt aangeschreven. Het UWV gaf aan dat dit in het onderhavige geval echter niet was gebeurd en dat de betrokken afdeling alsnog daartoe was overgegaan.

6. In reactie op de brief van de Nationale ombudsman van 29 september 2006 liet verzoeker op 5 oktober 2006 het volgende weten. X B.V. was op 24 april 2003 opgericht en in april 2003 was door verzoekers voormalige boekhouder G-rekeningnummer 003 aan het UWV doorgegeven, welk rekeningnummer nadien niet zou zijn gewijzigd. X B.V. zou nooit rekeningnummer 002 aan het UWV hebben doorgegeven. X B.V. betaalde ten behoeve van de werknemers vanaf mei 2003 iedere maand werknemerspremies aan het UWV via G-rekeningnummer 003. Het UWV zou op 13 januari 2006 voor het laatst iets hebben terugbetaald via dit rekeningnummer. Voorts deelde verzoeker mee dat het bedrag van €15.000 op 12 december 2005 per ongeluk van rekeningnummer 001 aan het UWV was overgemaakt. Uit de meegestuurde stukken bleek verder dat (bij het UWV niet bekende) rekeningnummer 001 op naam van X B.V. stond.

7. De Nationale ombudsman stelde op 26 september 2006 nadere vragen aan het UWV. Het UWV reageerde op 6 oktober 2006 als volgt hierop.

Bij de inschrijving als werkgever was in een gesprek op 8 mei 2003 door de (voormalige) gemachtigde van X B.V. onder meer rekeningnummer 002 doorgegeven aan het UWV. Dit rekeningnummer werd vervolgens opgenomen in de polis die op 21 mei 2003 naar X B.V. werd gestuurd. De polis was de bevestiging van de inschrijving. Hierop werd geen reactie ontvangen, zodat het UWV had aangenomen dat de daarin opgenomen gegevens juist waren.

Verder werd op 4 augustus 2003 de eerste premienota aan X B.V. gezonden, namelijk de voorschotnota voor het jaar 2003. Deze kon in termijnen worden betaald. De premienota was voorzien van een rekeningoverzicht en een acceptgiro voor de betaling van de eerste termijn. Op de acceptgiro was rekeningnummer 002 vermeld. Voor de volgende termijnen werd afzonderlijk een acceptgiro gezonden, waarop eveneens rekeningnummer 002 was vermeld. X B.V. had nimmer op de door het UWV gezonden acceptgiro's gereageerd en had deze ook nimmer gebruikt om ermee te betalen.

Het UWV deelde verder mee dat X B.V. nimmer een betaling had verricht vanaf rekeningnummer 001, waar het bedrag van €15.000 vandaan kwam. X B.V. betaalde immers alleen vanaf G-rekeningnummer 003. Wanneer X B.V. niet betaalde, en dit kwam volgens het UWV geregeld voor, werden de verschuldigde premies via de G-rekening verhaald.

Het UWV had rekeningnummer 002 alleen gebruikt voor de betaling van de €15.000. Dit is naar de opvatting van het UWV eenvoudig te verklaren. Conform de regelgeving was het UWV namelijk verplicht om teveel betaalde premie, die was voldaan vanaf de G-rekening, weer op de G-rekening terug te storten. Terugstorten van G-geld op een vrije rekening mag alleen na een zogenaamd deblokkade onderzoek. Omdat het bedrag van €15.000 niet vanaf G-rekeningnummer 003 was gestort, had het UWV dit bedrag overgemaakt op de bij het UWV bekende vrije rekening met als nummer 002.

Het UWV gaf aan dat ontvangsten die voorzien zijn van het aansluitingsnummer automatisch worden verwerkt. Ontvangsten vanaf een rekening, anders dan het bij het UWV bekende rekeningnummer, worden in het systeem van het UWV niet gesignaleerd, omdat het te vaak voorkomt. Immers, tal van bedrijven hebben meerdere rekeningen. Tot en met het jaar 2005 verwerkte het UWV jaarlijks circa 3,5 miljoen ontvangsten.

Het UWV hanteert bij betaling van teveel betaalde premies aan de werkgever om dezelfde redenen (omvang van het aantal betalingen en de diversiteit in rekeningen van werkgevers) het bij het UWV bekende rekeningnummer zonder dat verificatie plaatsvindt. Het UWV deelde daarbij mee dat een rekeningnummer slechts wordt gewijzigd na een schriftelijk verzoek daartoe van de werkgever. Een dergelijk verzoek had het UWV niet van X B.V. ontvangen.

Met betrekking tot de correspondentie en het telefoonverkeer merkte het UWV het volgende op. Bij het UWV was slechts één telefoongesprek bekend, namelijk op 17 januari 2006. Het was het UWV echter niet bekend dat daarin gesproken was over een ander rekeningnummer. Volgens aantekeningen van het UWV ging het alleen om een verzoek tot betaling. Van eventuele overige gesprekken was bij het UWV geen aantekening te vinden. Faxberichten die namens X B.V. zouden zijn verzonden waren bij het UWV niet bekend. Als bewijs van de faxberichten had de voormalige boekhouder van X B.V. het UWV weliswaar een kopie gestuurd van een tweede verzoek, gedateerd 4 januari 2006 en waarin verwezen werd naar een telefoongesprek van 9 december 2005, maar uit deze kopie bleek echter niet dat dit bericht ook daadwerkelijk werd verzonden.

Het UWV liet voorts weten dat X B.V. was gevraagd om een kopie op te sturen van de faxberichten of het bewijs van verzending, waaruit zou blijken dat de berichten ook daadwerkelijk waren verzonden. Het UWV had dit bewijs niet ontvangen. Indien het UWV dit bewijs alsnog zou ontvangen, zou het UWV zonder meer overgaan tot betaling van het bedrag van €15.000. Dit zou ook het geval zijn als het UWV het bedrag van €15.000 zou terugkrijgen van degene aan wie dit bedrag werd betaald, maar die geen recht had op dit bedrag, aldus het UWV.

8. De Nationale ombudsman stelde op 14 december 2006 wederom nadere vragen aan het UWV. Op 16 januari 2007 reageerde het UWV hierop.

Met betrekking tot de vraag of de huidige eigenaar van rekeningnummer 002, waar het UWV het bedrag van €15.000 op heeft gestort, ook daadwerkelijk was gevraagd dit bedrag terug te storten, deelde het UWV mee dat deze op 18 september 2006 was aangeschreven met het verzoek het bedrag aan het UWV terug te betalen. Het UWV had hierop echter nog geen reactie ontvangen. Het UWV had daarom op 11 januari 2007 opnieuw een brief naar de huidige eigenaar van rekeningnummer 002 gestuurd. Het UWV gaf aan dat, indien hierop wederom geen reactie zou volgen, het UWV zich zou moeten beraden over nader te ondernemen stappen.

Op de vraag wat precies de status is van de "Polis werknemersverzekeringen Uitzendkrachten (met uitzendbeding)" van 22 mei 2003 en waarom deze was opgesteld, liet het UWV het volgende weten. De huidige status is dat deze onderneming bij het UWV was ingeschreven van 28 april 2003 tot en met 31 december 2005. Per 1 januari 2006 werden de sociale verzekeringspremies vastgesteld en geïncasseerd door de Belastingdienst. De aansluiting liep daarom tot 31 december 2005. De polis werd aan ondernemingen verstrekt ter bevestiging van de door hen opgegeven informatie en ter vastlegging van de relatie. De onderneming had de mogelijkheid om de gegevens te laten wijzigen in de administratie, indien aan de polis nog iets ontbrak of iets niet correct was.

Ten aanzien van de status van rekeningnummer 002, dat bij het UWV bekend was, merkte het UWV het volgende op. De status van dit rekeningnummer was blijkens de administratie van het UWV nog altijd als zijnde in het bezit van X B.V.. X B.V. had inmiddels gevraagd het betrokken bedrag nogmaals over te maken, maar ditmaal op een ander rekeningnummer. Het UWV had in de betrokken periode echter nimmer een mededeling ontvangen dat rekeningnummer 002 niet meer aan X B.V. toebehoorde. Het had naar de opvatting van het UWV voor X B.V. duidelijk moeten zijn dat in het betalingsverkeer met het UWV alleen rekeningnummer 002 zou worden gebruikt, omdat dit het enige rekeningnummer was dat in de correspondentie van het UWV, zoals de polis en de acceptgirokaarten, werd vermeld. Het UWV gaf daarbij aan dat op de aanmeldingsformulieren voor werkgevers door het UWV om een bankrekeningnummer werd gevraagd, juist om te voorkomen dat bij eventuele betalingen van het UWV een ander rekeningnummer zou worden gehanteerd of het rekeningnummer alsnog zou moeten worden opgevraagd. Dit kan de betalingen van het UWV namelijk ernstig vertragen. Het UWV merkte op dat het voor de onderneming dus ook een bepaalde zekerheid is dat het rekeningnummer bij het UWV bekend is. Voorts liet het UWV daarnaar gevraagd weten dat rekeningnummer 002, dat bij het UWV bekend was, voorheen nimmer door het UWV en evenmin door X B.V. werd gebruikt. Wel werd veelvuldig gebruik gemaakt van G-rekeningnummer 003. Op de vraag waarom het bedrag van €15.000 dan niet op de G-rekening werd overgemaakt dan wel waarom niet was geverifieerd of rekeningnummer 002 nog wel op naam van X B.V. stond, deelde het UWV het volgende mee. Als een bedrag van een vrije rekening wordt voldaan, heeft het UWV de mogelijkheid om dit terug te storten op de G-rekening. Het UWV merkte daarbij op dat dit over het algemeen niet de wens is van een werkgever omdat het geld dan in een gesloten circuit terecht komt. Het bedrag zou dan niet meer vrijelijk gebruikt kunnen worden door de onderneming. Als de onderneming alsnog zou willen beschikken over het geld, dan dient er een verzoek tot deblokkade van de G-rekening gedaan te worden. Dit neemt echter enige tijd in beslag, omdat voor een dergelijke deblokkade ook de Belastingdienst zijn goedkeuring moet geven. Het UWV had op het moment van uitbetalen overigens geen verzoek ontvangen van X B.V. om het bedrag op G-rekeningnummer 003 te storten. Het UWV ging er daarom van uit dat het bedrag op een vrije rekening moest worden gestort. Het bij het UWV bekende rekeningnummer 002 was naar de opvatting van het UWV nog

steeds in bezit van X B.V.. Er bestond geen aanleiding om aan te nemen dat dit rekeningnummer niet (meer) correct was, aldus het UWV.

Met betrekking tot de vraag op grond waarvan het UWV van opvatting is dat er, hoewel er geen verificatie van het geregistreerde rekeningnummer 002 heeft plaatsgevonden, bevrijdend was betaald aan X B.V., merkte het UWV het volgende op. Zolang het UWV geen bericht van wijziging van het rekeningnummer heeft ontvangen, wordt ervan uitgegaan dat het rekeningnummer in de administratie nog altijd het juiste is.

Voorts merkte het UWV ter aanvulling op het vorenstaande het volgende op. Van 17 maart 2000 tot 1 januari 2003 was er sprake van een eenmanszaak van de heer Y, handelend onder de naam Uitzend- en Bouwbedrijf X. Van 1 januari 2003 tot 24 april 2003 was er sprake van een Besloten Vennootschap in oprichting. Vanaf 24 april 2003 wijzigde dit in X B.V. met als enig directeur en aandeelhouder de heer Y. Bij deze wijzigingen werd rekeningnummer 002 steeds meegenomen. Dat er op 3 juni 2004 en later op 14 juli 2005 een wijziging in het eigendom plaatsvond door middel van een aandelenovername, was buiten het gezichtsveld van het UWV voltrokken. Als men op het moment van een eigendomsoverdracht besluit om het rekeningnummer niet "mee te laten gaan" of anders gezegd niet bij de onderneming te laten, had het naar de opvatting van het UWV in de rede gelegen om relaties in het geldverkeer hierover te informeren.

9. Noch in de polis noch anderszins wordt betrokkene gewezen op het belang van het (doorgegeven van een gewijzigd) rekeningnummer. Evenmin wordt erop gewezen dat, indien wijzigingen niet (schriftelijk) worden doorgegeven, het UWV uitgaat van de juistheid van de opgegeven gegevens.

10. Ten slotte vroeg de Nationale ombudsman het UWV op 25 januari 2007 om aan te geven wanneer er door het UWV laatstelijk acceptgiro's of andere stukken naar X B.V. waren verstuurd waarop rekeningnummer 002 was vermeld. Het UWV liet in reactie daarop weten dat er op 5 juli 2006 voor het laatst een acceptgiro was verstuurd waarop dit rekeningnummer werd vermeld. Verzoeker gaf daarentegen op 29 januari 2007 aan dat X B.V. nimmer van het UWV acceptgiro's dan wel brieven had ontvangen waarop rekeningnummer 002 was vermeld.

II. Beoordeling

11. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven.

12. Verzoeker stelt zich, kort samengevat, op het standpunt dat het UWV het onverschuldigd betaalde bedrag van €15.000 aan werknemerspremies had moeten terugstorten op rekeningnummer 001, waar het bedrag vandaan kwam, en dat het UWV dit

bedrag niet zonder meer kon storten op rekeningnummer 002, dat bij het UWV bekend was.

13. Het UWV is, kort samengevat, van opvatting dat er bevrijdend is betaald aan X B.V. dan wel verzoeker. Het betrokken bedrag was immers gestort op rekeningnummer 002, dat X B.V., zoals ook uit de "Polis werknemersverzekeringen Uitzendkrachten (met uitzendbeding)" van 22 mei 2003 blijkt, bij de oprichting aan het UWV had doorgegeven. Niet is gebleken dat dit rekeningnummer nadien (schriftelijk) is gewijzigd. Naar de opvatting van het UWV mag er daarom van worden uit gegaan dat rekeningnummer 002 correct was.

14. Niet ter discussie staat dat het UWV voorafgaand aan de betaling heeft nagelaten te verifiëren of het in het bestand geregistreerde rekeningnummer 002 nog immer aan X B.V. toebehoorde, tengevolge waarvan het bedrag van €15.000 (feitelijk) niet aan X B.V. dan wel verzoeker maar aan een derde werd overgemaakt.

15. Door het bedrag van €15.000 zonder nader onderzoek te storten op rekeningnummer 002, dat in het bestand voorkwam, heeft het UWV naar het oordeel van de Nationale ombudsman gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving alsmede met de op het UWV rustende onderzoeksplicht, welke voortvloeit uit artikel 3:2 van de Awb (zie Achtergrond, onder 1) en artikel 3:11 van het BW (zie Achtergrond, onder 2). Op grond van deze onderzoeksplicht had het UWV, alvorens het bedrag aan teveel betaalde werknemerspremies te storten op het in het bestand bekende rekeningnummer 002, dienen te verifiëren of dit rekeningnummer nog immer aan X B.V. toebehoorde en dus op dat moment kon worden gebruikt. Dit geldt te meer nu het betrokken bedrag afkomstig was van rekeningnummer 001, dat niet bij het UWV bekend was en bovendien op naam van X B.V. stond. Nu het UWV dit heeft nagelaten, kan niet worden gesteld dat er bevrijdend is betaald in de zin van artikel 6:34, eerste lid, van het BW (zie Achtergrond, onder 3). Daarbij wordt van belang geacht dat zich in het maatschappelijk verkeer op ieder moment omstandigheden kunnen voordoen die leiden tot wijziging in de beschikkingsmacht over giro- en bankrekeningen, zonder dat het UWV daarvan op de hoogte wordt gesteld. Voorts wordt in aanmerking genomen dat het namens X B.V. op 8 mei 2003 opgegeven rekeningnummer 002 door het UWV noch door X B.V. werd gebruikt voor betalingen. Het UWV kon er dan ook niet zonder meer van uitgaan dat dit rekeningnummer nog steeds aan X B.V. toebehoorde.

16. Weliswaar is niet aannemelijk gemaakt dat rekeningnummer 002, dat op 8 mei 2003 aan het UWV werd doorgegeven en was opgenomen in eerdergenoemde polis, nadien (schriftelijk) was gewijzigd, maar dat doet niet af aan het bovenstaande. De betrokken polis werd immers ook alleen verstrekt ter vastlegging van de relatie tussen het UWV en X B.V. en ter bevestiging van de opgegeven gegevens. Niet is gebleken dat X B.V. in de polis of anderszins nadrukkelijk is geweest op het belang van het (doorgegeven van een gewijzigd) rekeningnummer. Evenmin is gebleken dat X B.V. erop is geweest dat, indien wijzigingen

niet (schriftelijk) zouden worden doorgegeven, het UWV zou uitgaan van de juistheid van de opgegeven gegevens. Daarom kan ook niet worden gesteld dat het voor X B.V. duidelijk had moeten zijn dat in het betalingsverkeer met het UWV alleen rekeningnummer 002 zou worden gebruikt.

17. De omstandigheid dat het UWV tot en met 2005 jaarlijks circa 3,5 miljoen betalingen verwerkte en dat het vaak voorkwam dat het UWV betalingen ontving van rekeningnummers die niet bij het UWV bekend waren, aangezien veel bedrijven meerdere rekeningnummers hebben, neemt niet weg dat het UWV in gevallen als het onderhavige een onderzoeksplicht heeft. Het UWV dient mitsdien op actieve en adequate wijze informatie te verwerven om te voorkomen dat de ontvanger van de betaling niet gerechtigd is. De Nationale ombudsman wijst er nog op dat het UWV ingevolge artikel 6:34, eerste lid, van het BW (zie Achtergrond, onder 3) verzoeker dan wel X B.V. alleen kon tegenwerpen dat er met de storting op de rekening van een derde bevrijdend werd betaald, indien het UWV op redelijke gronden had mogen aannemen dat de ontvanger van de betaling daartoe gerechtigd was of dat uit andere hoofde aan hem moest worden betaald. Nu vaststaat dat het UWV het in het bestand geregistreerde rekeningnummer 002 niet eerst heeft geverifieerd, was daar geenszins sprake van. Het risico dat betaald wordt aan iemand die niet tot ontvangst gerechtigd is, komt dan ook voor rekening van het UWV.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het UWV te Amsterdam is gegrond.

AANBEVELING

Het UWV wordt in overweging gegeven het bedrag van €15.000, inclusief wettelijke rente, alsnog te storten op een door verzoeker gewenst rekeningnummer.

Onderzoek

Op 31 mei 2006 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van verzoeker met een klacht over een gedraging van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen te Amsterdam (UWV).

Omdat verzoeker zijn klacht niet eerst bij het UWV had ingediend, werd zijn brief op 21 juni 2006 doorgestuurd naar het UWV, met het verzoek de brief overeenkomstig titel 9.1 van de Algemene wet bestuursrecht als klacht te behandelen.

Het UWV verklaarde verzoekers klacht vervolgens bij brief van 7 april 2006 ongegrond.

Omdat verzoeker op 30 augustus 2006 had aangegeven dat hij het daar niet mee eens was, werd er naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen, een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het UWV op 1 september 2006 verzocht op de klacht te reageren en de gestelde vragen te beantwoorden.

Op 29 september 2006 werden er ook aan verzoeker vragen gesteld.

Voorts werden er op 26 september 2006, 14 december 2006 en 25 januari 2007 nadere vragen gesteld aan het UWV.

Tijdens het onderzoek kregen het UWV en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het UWV berichtte op 9 mei 2007 dat het verslag van bevindingen geen aanleiding gaf tot het maken van opmerkingen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Het verzoekschrift van 30 mei 2006 en de meegestuurde bijlagen.

De klachtafhandelingsbrief van 11 juli 2006.

De reactie van het UWV van 18 september 2006.

De reactie van verzoeker van 4 oktober 2006 en de meegestuurde bijlagen.

De reactie van het UWV van 6 oktober 2006 op de nader gestelde vragen.

De door het UWV op 9 oktober 2006 overgelegde stukken.

De reactie van het UWV van 16 januari 2007 op de nader gestelde vragen.

De reactie van het UWV van 2 februari 2007 op de nader gestelde vraag.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 3:2

"Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen."

2. Burgerlijk Wetboek

Artikel 3:11

"Goede trouw van een persoon, vereist voor enig rechtsgevolg, ontbreekt niet alleen, indien hij de feiten of het recht, waarop zijn goede trouw betrekking moet hebben, kende, maar ook indien hij ze in de gegeven omstandigheden behoorde te kennen. Onmogelijkheid van onderzoek belet niet dat degene die goede reden tot twijfel had, aangemerkt wordt als iemand die de feiten of het recht behoorde te kennen."

3. Burgerlijk Wetboek

Artikel 6:34, eerste lid

"De schuldenaar die heeft betaald aan iemand die niet bevoegd was de betaling te ontvangen, kan aan degene aan wie betaald moest worden, tegenwerpen dat hij bevrijdend heeft betaald, indien hij op redelijke gronden heeft aangenomen dat de ontvanger der betaling als schuldeiser tot de prestatie gerechtigd was of dat uit anderen hoofde aan hem moest worden betaald."